

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23778/2024
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у поступку извршног повериоца Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Соња Хаци- Борјановић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног дужника, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гжи 365/2024 од 03.09.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гжи 365/2024 од 03.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника, изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гжи 365/2024 од 03.09.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гжи 365/2024 од 03.09.2024. године, одбијена је жалба извршног дужника, и потврђено решење Основног суда у Новом Саду Ии 1908/2024 од 03.06.2024. године, исправљено решењем од 24.06.2024. године, којим је одређено извршење против дужника на основу извршне исправе пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3005/23 од 27.03.2024. године, ради намирења новчаног потраживања, на име наплате трошкова парничног поступка у износу 27.000,00 динара, и трошкова извршног поступка и одређено да ће извршење спровести јавни извршитељ Вујадин Маникоса.

Против правноснажног другостепеног решења извршни дужник је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – други закон), посебна ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно

размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају по питању трошкова поступка не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана, која се наводи као ревизијски разлог, нити за разматрањем питања од општег интереса, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, те да сходно томе нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног дужника као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, који садржи специјална правила поступка извршења, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Побијано другостепено решење донето је у извршном поступку, у коме је посебном одредбом искључено право на изјављивање ревизије као ванредног правног лека, па ревизија извршног дужника није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**